

I REMEMBER, I REMEMBER

I remember, I remember,
The house where I was born,
The little window where the sun
Came peeping in at morn;
He never came a wink too soon,
Nor brought too long a day,
But now, I often wish the night
Had borne my breath away.

I remember, I remember,
The roses, red and white;
The violets, and the lily-cups,
Those flowers made of light!
The lilacs where the robin built,
And where my brother set
The laburnum on his birthday.
The tree is living yet!

I remember, I remember,
Where I was used to swing;
And thought the air must rush as fresh
To swallows on the wing:
My spirit flew in feathers then,
That is so heavy now,
And summer pools could hardly cool
The fever on my brow!

I remember, I remember,
The fir trees dark and high;
I used to think their slender tops
Were close against the sky:
It was a childish ignorance,
But now 'tis little joy
To know I'm farther off from Heav'n
Than when I was a boy.

THOMAS HOOD
(1799-1845)

ԿԸ ՅԻՇԵՄ, ԿԸ ՅԻՇԵՄ

4+3

Ես կը յիշե՛մ, կը յիշե՛մ
 Այն տունը ուր ես ծընայ,
 Եւ պատուհանը փոքրիկ
 Արեւն ուրկէ կը նայէր
 Առաւօտուն գողունի.
 Ո՛չ ակընթարթ մը կանուխ
 Կուգար, եւ ո՛չ կ'երկարէր
 Օրն աւելի: Բայց հիմա,
 Յաճախ կ'ըղծամ որ գիշերն
 Շունչըս առնէր ու տանէր:

Ես կը յիշե՛մ, կը յիշե՛մ,
 Վարդերն կարմիր ու ներմակ,
 Մանուշակներն ու շուշան,
 Այն ծաղիկները լուսէ.
 Եղբւանի՜քն ուր բոյնն իր
 Կարմըրալանջն կը հիւսէր.
 Եւ ուր եղբայրըս տընկեց
 Դեղնաւուն ծառն սնձենի
 Իր ծընընդեան յիշատակ.
 Եւ ծառըն այն կ'ապրի դեռ:

Ես կը յիշե՛մ, կը յիշե՛մ,
 Թէ՛ ո՞ւր նստուիլ կ'ուզէի.
 Թէ՛ օդը թարմ կը սուրար
 Ծիծեռնակին թռիւն վրայ,
 Եւ թէ՛ այնտեղ, իմ հոգին
 Փետուր թելով կը թելէր,
 Հիմա սակայն ծանր այնքան.
 Եւ աւագանք ամառուան
 Զէին կարող գովացնել
 Ջերմութիւնն իմ նակատին:

Եւ կը յիշե՛մ, կը յիշե՛մ,
 Շոնի ծառերն քարձր ու մութ.
 Ինձ կը թըւէր թէ անոնց
 Նուրբ, սլացիկ կատարներն
 Կը հալէին երկինքին.

4+4

Տըգիտութիւն էր մանկական.
 Բայց արդ՝ փոքրիկ ուրախութիւն
 Կը պատնառէ իմանալ թէ
 Ես երկինքէն հեռու եմ շատ,
 Քան այն տըղան արեւաշատ:

ԹՈՎՄԱՍ ՀՈՒՏ

1799-1845

Թրգմն. Շէն-ՄԱՀ